

Paco Peña's furieuze 'Requiem Flamenco' beroert de harten van het publiek

Den Bosch
Flamenco
door Mark van de Voort

Ben Flamenco requiem ter ere van moedertje aarde. Zo'n vijftien jaar na zijn successen met de 'Missa Flamenca' slaat de wereldvermaarde gitarist Paco Peña weer een monsterverbond tussen klassieke koorzang en flamencopassie. Zijn nieuwste stuk bleek een onvervalste

Spaanse furie met ontroerende diepgang. Het 'Requiem Flamenco, In Praise of The Earth' ging gistermiddag in Europese première in Theater aan de Parade in Den Bosch.

Sowieso een indrukwekkend gezicht op het podium: Paco Peña's achtkoppige flamencogezelschap geruggensteund door het Nederlandse Concertkoor en speciaal voor deze première

aangevuld met een kinderkoor.

Ook in dit requiem zoekt Paco Peña het contrast op. Met gemak vleit de statige koorzang zich tegen de explosieve expressiedrang van Peña's gezelschap. Drie gitaristen, vier vocalisten en een percussionist vormen een onontkoombaar, fenomenaal gezelschap. Er is geen houden aan bij zoveel Spaans temperament, en al helemaal niet

bij een requiem. Paco Peña heeft het requiem in veertien parten opgedeeld, waarbij klassieke misdelen als het 'Sanctus' worden afgezet tegen Spaanse ontboezeningen als 'Esperanza' ('hoop').

Van kiet af aan is het raak. In een verbijsterend 'Dies Irae' wordt weemoedige koorzang begeleid door elektrificerend, ritmisch handgeklap en gitaren-

geklater van Paco Peña's groep. Wanneer flamencozanger El Chaparro in een hartverscheurende smikzang uitbarst is het moeilijk om de oogbollen droog te houden. Een duet tussen twee koorzangers en de van duende doordrenkte stem van flamencozangeres Maria del Mar Hernandez is van eenzelfde intensiteit. Het Nederlands Concertkoor beweegt zich zonder

kapsones en opvallend soepel tussen al dit virtuoos geweld. Aan het eind van het requiem overheerst vrolijkheid en hoo Het kinderkoor zet een naïef wijsje in en het ensemble besluit met een bevrijdend lied. Paco Peña heeft weer een hit.

'Requiem Flamenco', van Paco Peña, hoord Theater aan de Parade, Den Bosch, zo 15 jan. Vanavond: Muziektrium Eindhoven, 20.15 uur.

Leidach Dagblad

Peña verenigt koorzang met flamenco

muziek/recensie

'Requiem Flamenco - In Praise of the Earth' door Paco Peña met ensemble en het Nederlands Concertkoor o.l.v. Rob Vermeulen. Gehoord: 20/1, Stadsgehoorzaal, Leiden.

Ze lijken onverenigbaar: de rauwheid van flamencomuzikanten en een zangkoor dat met bladmuziek in de hand naar de dirigent kijkt. Toch blijken ze goed samen te gaan in Paco Peña's 'Requiem Flamenco'. De uitverkochte Stadsgehoorzaal stampte en klapte vurig na afloop van het concert. Een logische reactie op deze bijzondere dodennis die de befaamde flamencogitarist schreef voor Moeder Natuur.

Het vijftig koppertellende gezelschap past net op het podium. Voor het enorme koor zitten een percussionist, drie gitaristen, en vier zangers. Aan de zijkant staat dirigent Rob Vermeulen die al eerder met Peña samenwerkte tijdens de tournee van de voorloper van dit requiem: 'Misa Flamenco'. Je ziet aan Vermeulen dat hij de flamencorolles begrijpt, want hij laat zijn koor moeiteloos inzetten terwijl de flamencozangers uit volle borst soleren.

Voor de pauze speelt de Spaanse ster solo en samen met één van de jongere gitaristen uit zijn groep. Maestro Peña heeft zijn gitaar op de klassieke, actieve manier vast. Hij houdt zijn instrument hoger tegen zich aan gedrukt dan de jonge generatie gitaristen. Ontspannen

omarmt hij zijn instrument terwijl zijn handen virtuos in de snaren grijpen. Soms licht tokkelend, dan weer tovert hij een diepwarme klank tevoorschijn. Peña praat nooit tijdens zijn muzikale uitvoeringen. Hij gaat zitten, hij speelt. En het koor zingt: „Laaghartig mens, wat heb jij met de aarde gedaan? Waar zijn de bossen, de schone rivieren, de heldere zee?” Tus-

sen de zwaarmoedige delen door is ook plaats voor echte flamencoswing waarbij het koor en het flamencogezelschap op een wervelende manier samenkomen. En in die vrolijkere delen krijgt het requiem genoeg lucht om de klassieke opbouw van deze mis, volgens de katholieke liturgie, weer fris te kunnen vervolgen. Paco Peña schreef de voorstelling in opdracht en omringde zich met jongere artiesten die de flamencotraditie met de paplepel kregen ingegoten. De zang is fantastisch om te horen; soepel en krachtig. Dansers ontbreken. Zij zouden niet in zo'n sacrale setting passen.

'Requiem flamenco - In praise of the earth' ging vijfenzeventig minuten onafgebroken door en een toegift was er niet bij. De boodschap: 'Zorg eens beter voor onze aarde!' moest immers duidelijk overkomen. Een muzikale reputande van Spaanse bodem die je, door haar schoonheid, zonder morren aanneemt.

Sabine van den Berg